

והוא נעל, נעילת דלת, ואינו נועל הדלת, אלא היא פתיחה לקבל שבים, ומשום זה יום הכפורים אסור בנעילת הסנדל, שאין בו יחוד לקדוש ברוך הוא והשכינה, ולפעמים היא השכינה ומסתלק הקדוש ברוך הוא, ולפעמים הקדוש ברוך הוא, ומסתלקת השכינה.

ומשום זה עונת תלמידי חכמים בשבת, שבימי חל כששולט מטטרו"ן, נאמר יהיה סגור ששת ימי המעשה, בו היא סוגרת השער, וכיום השבת יפתח, יפתח השער ותצא ממנו השכינה להתיחד עם בעלה, ובאותו זמן נקראת כוס מלא. זהו שכתוב ומלא ברפת יהו"ה ים ודרום ירשה, שבימות החל נקראת יבשה במטטרו"ן. זהו שכתוב ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

ובזמן שנתמלאת, נאמר עליה כוס ישועות אשא ובשם יהו"ה אקרא, כו"ס היא אלהים בחשבון, שעולה לחשבון פנו"י, במה מתמלאת? באות י, ונעשית כוס רייה, ומשום זה כוס צריך עשרה דברים וכו'.

קם רבי שמעון ואמר: אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי, אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח, בזאת ודאי אני רוצה להתחזק, בפסוק הנה של דוד, קום דוד, הרי זאת שלך אצלנו. אהרן הכהן, קום משנתך, הרי זאת שלך אצלנו, שנאמר בה בזאת יבא אהרן אל הקדש. קום הרועה הנאמן להגן על זאת שלך, שנאמר בה וזאת התורה אשר שם משה, שהרי כמה עורכי

דאיהי דין, ואיהו נעל, נעילת דלת, ואינו נועל הדלת, אלא איהי פתיחה לקבל שבים, ובגין דא יום הכפורים אסור בנעילת הסנדל, דלית יחודא ביה לקודשא בריך הוא ושכינתא, דלזמנין איהי שכינתא, ואסתלק קודשא בריך הוא, ולזמנין קודשא בריך הוא, ואסתלק שכינתא.

ובגין דא עונת תלמידי חכמים בשבת, דביומין דחול דשליט מטטרו"ן אתמר (יחזקאל מד ב) יהיה סגור ששת ימי המעשה, ביה איהי סגירא תרעא, וביום השבת יפתח, יפתח תרעא, ותפיק מינה שכינתא לאתיחדא עם בעלה, ובההוא זמנא אתקריאת כוס מלא, הדא הוא דכתיב (דברים לג כג) ומלא ברפת יהו"ה ים ודרום ירשה, דביומין דחול אתקריאת יבשה במטטרו"ן, הדא הוא דכתיב (בראשית א ט) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

ובזמנא דאתמליאת אתמר עליה (תהלים קטז א) כוס ישועות אשא ובשם יהו"ה אקרא, כו"ס איהי אלהים בחשבון, דסליק לחשבון פנו"י, במאי אתמליאת באת י, ואתעבדת כוסי רייה, ובגין דא כוס צריך עשרה דברים וכו'.

קם רבי שמעון ואמר, אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי, אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח (תהלים כז א), בזאת בודאי אנא בעינא לאתתקפא, בהאי קרא דדוד, קום דוד הא זאת דילך לגבן, אהרן פהנא קום משנתך הא זאת דילך לגבן, דאתמר בה (ויקרא טו א) בזאת יבא אהרן אל הקדש, קום רעיא מהימנא לאגנא על זאת דילך, דאתמר בה (דברים ד

מד) וזאת התורה אשר שם משה, דהא כמה מארי מגיחי קרבא קא אתיין

לֹאֲגָחָא עֲלֶיהָ, קוּמוּ נְבִיאֵי קְשׁוּט דְּהָא זֵאת
 דִּילְכוּן לְגַבְזָן, דְּקָא הוּיתוּן מִתְנַבְּאִין, עֲלֶיהָ
 אֲתָמַר (ירמיה ט כב) אַל יִתְהַלֵּל חָכֵם בְּחֻכְמָתוֹ וְאֵל
 יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר בְּגִבּוֹרָתוֹ וְגוֹמַר פִּי אִם בְּזֵאת,
 זֵאת אָשִׁיב אֶל לְבִי עַל פְּנֵי אוֹחִיל לוֹ (איכה ג כא).
 קוּמוּ אֲבָהֵן מְאִרֵי דְבְרִית, דְּהָא זֵאת הַבְּרִית
 דְּלְכוּן בִּינְנָא, דְּאֲתָמַר בְּהָ (ויקרא כו מד) וְאָף
 גַּם זֵאת בְּהִיּוּתָם בְּאַרְצָן אוֹיְבֵיהֶם וְגוֹמַר, וּבְגִינְהָ
 אָמַר קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא (שם יב) וְזִכְרָתִי אֶת
 בְּרִיתִי יַעֲקֹוב, קוּם שְׁלֵמָה מִלְפָּא דְּאַנְתָּ שְׁלָם
 דִּילְהָ, קוּמוּ לְמַהוּי עֵזֵר לְגַבְהָ בְּהַאי קְרָבָא,
 נַעַר נַעַר דְּאַנְתָּ מְאִרֵי מִפְתָּחֵן דְּאוּצְרִין דְּמִלְפָּא,
 דְּכָל מְאִנֵי קְרָבָא דְּמִלְפָּא בְּהוּן, קוּם אֲפַתַח
 הַיִּכְלָא, אַדְנִי שְׁפַתִי תִפְתַּח, וּפִי יִגִּיד שְׁבַחוּי
 דְּמִלְפָּא עֲלֵאָה, דְּהָא הַיִּכְלָא (עֲלֵאָה) דִּילִיהָ
 אִיהוּ, טוֹל רְשׁוֹ וְאַפְתַּח הַיִּכְלָא בְּגִין יִקְרָא
 דְּשְׁכִינְתָא.

פְּתַח וְאָמַר זְרַקְנָא מְקַ"ף שׁוֹפְרֵי הוֹלְ"ף
 סְגוּלְתָ"א, אַדְהֵכִי הָא עוֹלִימָא קָא נַחִית
 (רעיא מהימנא פתח רבי שמעון) וְאָמַר, רַעֲיָא מְהִימְנָא
 אַנְתָּ אִיהוּ מְאִרֵי דְּקִירְטָא, דְּרַעֲיָא דְּאֲזִיל
 בְּעָאנָא, בְּגִין הוּבִין זְאֲבִין וְחִיוּן בִּישׁוּן דְּקָא
 אַתִּינִין לְמִיכַל עָאנָא. (דף סא ע"ב) אַרְחָא דִּילִיהָ
 לְמַהוּי קִירְטָא בְּהַדִּיהָ לְזַרְקָא אַבְנִין לְגַבְיֵיהוּ,
 לְמַהוּי עָאנָא נְטִיר מַחִיוּן בִּישׁוּן קוּם נְטִיל
 קִירְטָא בִּידְךָ, פְּתַח וְאָמַר זְרַקְנָא, שְׁכִינְתָא
 קְדִישָׁא, אַנְתָּ הוּא קִירְטָא קְדִישָׁא דְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא דְּבָךְ, אַזְדַּרִּיקוּ תִלַּת אַבְנִין דְּאִינוּן
 סְגוּלְתָ"א, תִּלַּת אַבְנִין יִקְרִין דְּאִינוּן תִּלַּת
 אֲבָהֵן, וְאַנְתָּ אַבְנֵן יִקְרָא עַל פְּלָהוּ, תַּגָּא בְּרִישָׁא
 דְּכִלְהוּ, עֲלֵךְ אֲתָמַר (תהלים קיח כב) אַבְנֵן מְאִסוּ
 הַבּוֹנִים הַיְתָה לְרֵאשׁ פְּנֵה, וְהָאֲבָן הַזֹּאת אֲשֶׁר
 שְׁמַתִּי מַצְבֵּה יְהִיהָ בֵּית אֱלֹהִים (בראשית כח

קְרָבוֹת בָּאִים לְהִלָּחֵם עֲלֶיהָ. קוּמוּ
 נְבִיאֵי אַמְת, שְׁהִרֵי זֵאת שְׁלָכֶם
 אֲצִלְנוּ, שְׁהִייתֶם מִתְנַבְּאִים, עֲלֵיהָ
 נְאֻמַר אֵל יִתְהַלֵּל חָכֵם בְּחֻכְמָתוֹ
 וְאֵל יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר בְּגִבּוֹרָתוֹ
 וְגוֹמַר, פִּי אִם בְּזֵאת, זֵאת אָשִׁיב
 אֶל לְבִי עַל פְּנֵי אוֹחִיל לוֹ.

קוּמוּ הָאֲבוֹת בְּעֲלֵי הַבְּרִית, שְׁהִרֵי
 זֵאת אוֹת הַבְּרִית שְׁלָכֶם בִּינְנוּ,
 שְׁנְאָמַר בְּהָ וְאָף גַּם זֵאת בְּהִיּוּתָם
 בְּאַרְצָן אוֹיְבֵיהֶם וְגוֹמַר, וּבְגִלְלָהָ
 אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְזִכְרָתִי
 אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹוב. קוּם שְׁלֵמָה
 הַמְּלֵךְ, שְׁאַתָּה הוּא הַשְּׁלוֹם שְׁלָה,
 קוּם לְהִיּוֹת לְעֵזֵר לָהּ בְּקִרְבֵּי הַיְהוּ.
 נַעַר נַעַר, שְׁאַתָּה בַּעַל הַמִּפְתָּחוֹת
 שֶׁל אוּצְרוֹת הַמְּלֵךְ, שְׁפַל כְּלֵי
 הַקְּרָב שֶׁל הַמְּלֵךְ בְּהֶם, קוּם פְּתַח
 הַיִּכְלָל, אַדְנִי שְׁפַתִּי תִפְתַּח, וּפִי
 יִגִּיד שְׁבַחוּי הַמְּלֵךְ הַעֲלִיּוֹן, שְׁהִרֵי
 הַיִּכְלָל (הַעֲלִיּוֹן) שְׁלוֹ הוּא, טַל רְשׁוֹת
 וּפְתַח אֶת הַיִּכְלָל בְּשִׁבִיל כְּבוֹד
 הַשְּׁכִינָה.

פְּתַח וְאָמַר, זְרַקְנָא מְקַ"ף שׁוֹפְרֵי
 הוֹלְ"ף סְגוּלְתָ"א. בִּינְתִים הֵנָּה
 הַעֲלִים יָרֵד (הרועה הנאמן. פתח רבי שמעון)
 וְאָמַר: רוּעָה הַנְּאָמֵן, אַתָּה הוּא
 בַּעַל הַקְּלַע שֶׁל רוּעָה שְׁהֵלְךָ עִם
 הַצֹּאן, בְּשִׁבִיל דְּבִים, זְאֲבִים
 וְחַיּוֹת רְעוּת שְׂבָאִים לְאָכַל אֶת
 הַצֹּאן, דְּרַכּוּ לְהִיּוֹת הַקְּלַע עִמּוֹ
 כְּדֵי לְזַרְק אַבְנִים עֲלֵיהֶם, שְׁיִהִיוּ
 הַצֹּאן שְׂמוּרִים מַחַיּוֹת רְעוּת, קוּם
 קַח אֶת הַקְּלַע בְּיָדְךָ. פְּתַח וְאָמַר:
 זְרַקְנָא, שְׁכִינָה הַקְּדוֹשָׁה, אַתָּה הִיא
 הַקְּלַע הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, שְׂבָךְ נְזַרְקוּ שְׁלֹשׁ אַבְנִים
 שֶׁהֵן סְגוּלְתָ"א, שְׁלֹשׁ אַבְנִים
 יִקְרוּת שֶׁהֵן שְׁלֹשׁ הָאֲבוֹת, וְאַתָּה
 אַבְנֵן יִקְרָה עַל כָּלָם, כְּתָר בְּרֵאשׁ
 כָּלָם, עֲלִיךָ נְאֻמַר אַבְנֵן מְאִסוּ
 הַבּוֹנִים הַיְתָה לְרֵאשׁ פְּנֵה, וְהָאֲבָן
 הַזֹּאת אֲשֶׁר שְׁמַתִּי מַצְבֵּה יְהִיהָ
 בֵּית אֱלֹהִים. אַתָּה הִיא שְׁנְאָמַר